

PLAÇA DEL FORT PIENC pàg 3
Una tanca que ha posat el Districte al mercat impedeix que hi dormin els sensesostre

BÀSQUET pàg 12
Joan Gavaldà, del CB Roser: "Som molt persistents i estem a tot arreu"

líniaeixample

Setmanari • 17/11/2021 • Núm. 182 • liniaeixample.cat

cada dimecres

L'escola Mallorca tindrà per fi l'edifici buit del carrer Londres

L'ampliació en institut escola serà una realitat el curs 2024-2025 en un edifici que porta 15 anys en desús pàg 6

Foto: Joanna Chicheinitzky

SANT ANTONI pàg 6
Crisi al Sant Pau: tensió entre la nova direcció i una part dels empleats

DRETA DE L'EIXAMPLE pàg 10
Cor Eixample, l'únic eix sense llums de Nadal

SAGRADA FAMÍLIA pàg 10
Tres escoles de Glòries s'alien per alliberar-se de l'amiant

"El model turístic d'avui no és tornar al 2019"

Entrevista a Xavier Marcé, regidor de Turisme pàgs 8 i 9

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
l'execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

GRAN RECAPTE D'ALIMENTS

Del 19 al 27 de Novembre

Participa al
supermercat,
al mercat o al
petit comerç

📞 bizum 33596
www.granrecapte.com

BANC DELS ALIMENTS

*Col·laborar
és estimar* ❤️

espai.mèdia

El primer diari de la **indústria**
espacial de Catalunya

grup comunicació21

“Els també són veïns”

» Una tanca que ha posat el Districte al Mercat del Fort Pienc impedeix que hi dormin els sense sostre
 » Arrels creu que és un cas d'arquitectura hostil i demana més atenció per a les persones sense llar

Anna Utiel
EL FORT PIENC

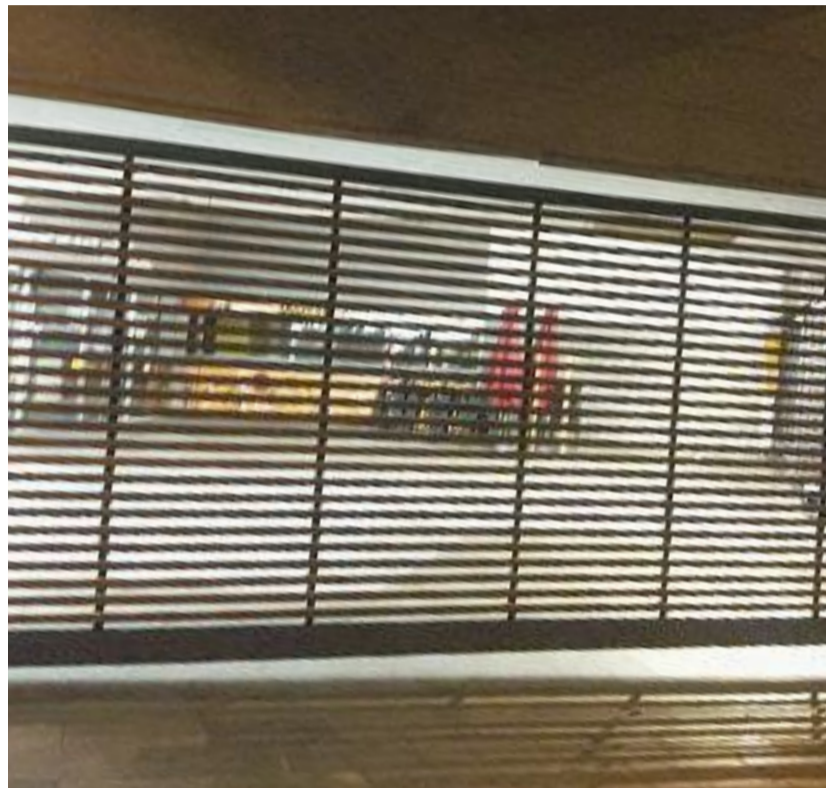
Entre deu i quinze persones sense llar havien trobat en el porxo del Mercat del Fort Pienc un sostre sota el qual passar les nits, però, des de fa poc més d'una setmana, hi ha una tanca que n'impedeix l'accés fora de l'horari d'obertura.

Aquesta ha estat una de les respostes del Districte de l'Eixample a una situació que havia portat problemes als paradistes del mercat. “Cada matí, a l'hora d'obrir, ens trobàvem persones dormint que s'hi quedaven fins tard i havíem de dedicar una bona estona a netejar i desinfectar perquè feien les seves necessitats aquí”, assegura el president del mercat, Sergio Clemente. Això, diu, sovint els havia fet obrir amb retard.

També explica que, mentre que un dels grups de sense sostre “no donava problemes”, n'hi havia un altre de més “violent” que generava conflictes i provocava algunes destrosses. Tot i que Clemente mostra comprensió i compassió per la realitat d'aquestes persones, recorda que l'illa d'equipaments on hi ha el mercat – i que comparteix amb la biblioteca, el centre cívic, l'escola bressol i l'espai de la gent gran – no és el lloc adequat per acollir-los. “L'Ajuntament els ha de donar una solució digna”, afirma.

ARQUITECTURA HOSTIL

En això últim està d'acord Andrés González, educador de carrer de la fundació Arrels a l'Eixample, que estava en contacte amb les persones sense llar que dormien al Mercat del Fort Pienc. Segons explica, aquests dies que ha plogut, alguns d'ells han intentat re-

La porta que ha posat el Districte al porxo del mercat (esquerra) i voluntaris d'Arrels atenen persones sense llar (dreta). Fotos: Twitter (@Soniapauc) i L. Fíguls/ACN

fugiar-se al porxo que hi ha entre la biblioteca i el centre cívic, que no protegeix gaire perquè és massa petit. En canvi, a d'altres els han perdut la pista. “Quan els obliguen a desplaçar-se, els fan perdre la petita xarxa que havien construït a la zona, amb els veïns i referents socials que els ajudaven”, lamenta González, que denuncia que això dificulta la tasca d'Arrels.

Per a ell, el tancament del porxo de l'entrada del mercat és un exemple clar d'arquitectura hostil, un fet que considera especialment greu tenint en compte que ha estat una decisió municipal. I no és l'únic. A finals de setembre, a la plaça del Fort Pienc es van instal·lar diversos aparells per fer exercici físic. Segons el Districte, l'objectiu era “donar nous usos” a aquest espai. “Quan parlem d'arquitectura hostil, ens venen al cap les imatges de punxes

de ferro i similars, però en realitat acostuma a ser molt més subtil, amb intervencions discretes que no es veuen tan fàcilment”, diu González en aquest sentit.

Els paradistes, que han patit algunes molèsties, volen una “solució digna” per als sense llar

A més, assenyalava que els casos d'arquitectura hostil s'estan multiplicant darrerament al districte, fins al punt que en qüestió d'una setmana n'han detectat cinc (per exemple, davant d'un gimnàs al carrer Roger de Flor o a l'entrada d'un edifici a Nàpols). Aquesta voluntat de fer fora els sense sostre, apunta González, té el seu origen en la por que la gent té cap a

aquestes persones, que, al seu torn, rau en el desconeixement. És per això que Arrels intenta conscienciar la resta de veïns. I és important dir “la resta” perquè, tal com recorda l'educador, les persones sense llar “també són veïnes”. En aquest sentit, creu que cal “un canvi de mentalitat”.

MANCA DE RECURSOS

Des del Districte asseguren que les actuacions que s'han fet a l'entorn de la plaça del Fort Pienc – tant el tancament del porxo del mercat com la instal·lació dels aparells de cal·listènia – han anat acompanyades d'una “actuació social”, amb el seguiment d'un equip de serveis socials als sense sostre que acostumaven a dormir a la zona. Des d'Arrels neguen que hi hagi recursos municipals disponibles ara mateix per oferir-los.

“Tots els espais estan saturats, hi ha llistes d'espera i els requisits per accedir-hi cada cop són més estrictes”, afirma González. Sobre aquests requisits, detalla que la prohibició d'entrar a alguns equipaments amb animals de companyia o amb begudes alcohòliques i drogues – cal tenir en compte que les addiccions també són malalties – continua sent un problema. A això se suma que ara hi ha “molts recursos” on es demana documentació i que, a més, la majoria tenen horaris restrictius, estan massificats i hi ha inseguretats. “No se'ls ofereix el que necessiten”, resumeix González.

Amb tot, insisteix que cal “un canvi de model i més recursos” per abordar el sensellarisme, perquè actualment, conclou, “hi ha una xarxa per sobreviure al carrer, però no hi ha una xarxa per aconseguir sortir del carrer”.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Ecoansietat i turisme ambiental a Glasgow

per Ferran Falcó, president de Restarting Badalona

De què serveix –ho llegia en un reportatge d'Andy Robinson a *La Vanguardia*– que en 20 anys s'hagin instal·lat energies renovables que podrien abastir un territori com el de Rússia si en el mateix període hem augmentat –a causa del creixement de la població i del PIB mundial– sis vegades més la demanda energètica?

Aquests dies a Glasgow s'hi han reunit una pila de dirigents dels governs del món –llevat dels presidents de Rússia i de la Xina– per seguir explicant que el planeta s'enfonsa i que farem algunes coses per evitar que sigui ben aviat. O això diuen. Perquè si mirem l'hemeroteca, cada cita del 'turisme ambiental' és una successió de compromisos inabastibles o fets en absència dels *players* clau perquè puguin ser realitat.

Aquest mateix any, per exemple, han arribat a un acord per disminuir un 30% les emissions de metà –responsable del 25% de l'augment de la temperatura global– en absència dels tres països que n'emeten més: altre cop la Xina i Rússia, a més de l'Índia.

Particularment, tot plegat em sembla un despropòsit. L'altre dia, veient el documental *Eating our way to extinction*, disponible a YouTube i guanyador del darrer Festival de Cinema Ambiental SUN-CINE, tota aquesta perplexitat que sento es posava encara més en evidència. No vull fer-ne spoilers, però en recomano una visió crítica. Potser no tot el que s'hi diu és cert. Segur que s'obvia el paper de moltes empreses de determinats sectors que estan fent i aconseguint èxits rellevants en la reducció de la seva petjada ambiental. Fins i tot és possible que algun *lobby* hagi pogut tenir interès a posar més pa que formatge en segons quines dades que s'hi expressen. Però es tracta d'un documental que no posa de bon

humor. Quan aquests dies alguns feien befa dels joves que patien ecoansietat, jo els donava la raó. En matèria ambiental, el nostre planeta va de cap per avall, i com més llegeixes i més vols conèixer, pitjor et sents.

En tota la comunicació d'assumptes tan delicats, jo hi trobo tres errors tradicionals, sistèmics: el primer, que el món ecologista no ha sabut explicar els seus arguments de manera empàtica. Creure –com fan alguns– que pots sumar una majoria a una causa quan li plantejges escenaris apocalíptics cridant a la redempció, li poses les mans a la butxaca –cada cop més buida– amb nova fiscalitat (peatges d'entrada a Barcelona) o li expliques –ho ha fet Bar-

La causa de la sostenibilitat del planeta no pot ser patrimoni de cap biaix ideològic

celona aquesta setmana– quantes emissions de CO₂ emet per menjar carn –com si la proteïna vegetal no estigués envasada o no portes química– no sembla la millor de les idees.

Tradicionalment, l'ecologisme s'acompanya de lliçons morals o carrega els neulers contra sectors econòmics on treballa mà d'obra que, si es complís el que alguns ecologistes demanen, perdria la feina i, per tant, se sent agredida quan se li diu que és "responsable" dels mals del planeta.

El segon dels errors ha estat de la política, que massa vegades obliga els ciutadans a fer-se càrrec de tota una sèrie de costos i pràctiques que en el fons no serveixen per a res més que no sigui per distreure'ns de les decisions inajornables i més críti-

ques. "No feu servir palletes d'un sol ús", ens diuen, mentre ara hem sabut que la contaminació dels microplàstics als oceans es deu, en més d'un 80%, als residus plàstics que hi llencen les extraccions pesqueres massives protegides –*by the way*– pels estats.

El tercer és el de no reconèixer de manera més efusiva les empreses que fan els deures, que n'hi ha moltes i a molts països. També del sector de la proteïna animal, per cert.

Hem de fer molts canvis, d'actitud i d'hàbits. L'escalfament global i la superpoblació són un fet que, vulguem o no, empenyen la societat cap als bàsics. I això no ha de ser necessàriament dolent. Entre alguns amics, quan parlàvem del país que volíem, dèiem fa anys que volíem construir una societat del "millor i millor", i no del "més i més".

La indústria no pot produir amb obsolescència programada. Els productes han de durar. La roba no es pot comprar tan barata ni pot ser de tan poca qualitat. No es pot agafar un avió cada cap de setmana per capritx. No podem pretendre menjar productes de l'altra banda del món com si els haguéssim produït al costat de casa. I no podem fer-nos-ho portar tot –fins i tot el més insignificant– a casa. I això no és "decréixer", és consumir amb sentit comú i amb proximitat, i recuperar la producció industrial que mai no hauríem d'haver perdut. Recordeu que amb la pandèmia ens vàrem adonar que ja no ens fèiem ni els respiradors dels hospitals? Doncs això.

Finalment, la causa de la sostenibilitat del planeta no pot ser patrimoni de cap biaix ideològic. I l'error més gran és no arribar a un consens sobre com canviar de model econòmic sense caure en la ruïna ni carregar-nos d'una vegada per totes l'única cosa que ens pertany a tots.

Les millors perles

Un home explica que ha estat 35 anys en coma i que, en aquest temps, s'ha casat i ha tingut dues filles. A molts mitjans no els grinyola res i publiquen la notícia. La història falsa de Manel Monteagudo ha ensenyat una lliçó als periodistes.

Fa dècades que Angelo Fregolent, un italià de 94 anys, no toca el seu vell cotxe, un Lancia Fluvia del 1962. Després de 47 anys aparcats al mateix lloc, la seva ciutat, Conegliano, ha ascendit el vehicle a la categoria de monument.

Un home s'acosta a dues persones pel carrer per oferir-los droga. Els possibles clients resulten ser agents dels Mossos d'Esquadra que patrullen vestits de paisà a Lleida. El detenen per un delictes contra la salut pública. Ja és mala sort...

Dos encaputxats van agredir brutalment l'exblaugrana i actual jugadora del PSG Kheira Hamraoui. Primer es va dir que els havia contractat una companya, i ara es parla d'Eric Abidal i la seva dona... Aquest cas portarà cua.

Twitter (@Yolanda_Diaz_)

LA FOTO

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez

Dipòsit Legal: B 43221-2010

(l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montse-ratí) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez

Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona

Editor-Gerent: David Centol i Lozano

Director Editorial: Arnau Nadeu

Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva

Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno

Estratègia digital: Anna Corbatera

Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

amic

FGIC

Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència

Difusió controlada

Els semàfors

gimnàs
social
santpau

Després d'anys de lluita, l'estiu passat el Gimnàs Social Sant Pau va aconseguir garantir la seva continuïtat. Ara, però, la tensió entre la nova direcció i alguns treballadors del centre ha provocat una crisi interna que pot aigualir el projecte.

pàgina 6

Gimnàs Sant Pau

Sant Antoni Comerç va posar diumenge el punt final a la setena edició del Tapantoni, que ha tingut una participació molt alta. Segons el president de l'entitat, Jordi Arias, el primer cap de setmana fins i tot hi havia cues als restaurants.

pàgina 6

Sant Antoni Comerç

L'AV Sagrada Família vol que s'aturin les obres del temple fins que no es convoqui el grup de treball que ha d'estudiar l'encaix de la basílica a la zona. Denuncien que aquest òrgan es va crear el març del 2020, però encara no s'ha reunit.

pàgina 10

Ajuntament

El + llegit

líniaeixample.cat

1

Radiografia del Bicing:
una relació d'amor i odi

2

L'Escola Industrial, descartada
per a l'ampliació del Clínic

3

Tres escoles de Glòries exigeixen
alliberar-se de l'amiant

4

Crisi al Sant Pau: tensió entre la nova
direcció i un grup de treballadors

5

Possible nou retard a les obres
de la Sagrada Família

Apugen els impostos metropolitans

per Manuel Reyes, president del PP a la demarcació de Barcelona

Foto: Albert Cadanet/ACN

Ens trobem en un moment molt delicat. Moltes famílies ho estan passant fatal per poder arribar a final de mes. El rebut de la llum no para de pujar. També ho fa el del gas, l'aigua o la benzina. Els productes de primera necessitat també ho fan, i cap cop és més car omplir la cistella de la compra. La inflació està pels núvols i moltes persones encara continuen en ERTOS o a l'atur.

Davant d'aquesta situació tan greu per a molts ciutadans, en la qual encara no hem superat ni la pandèmia ni la crisi econòmica i social, no pot ser que les administracions escanyin més les butxaques dels contribuents amb noves pujades d'impostos.

Aquest és el cas de molts ajuntaments governats pel PSC i els seus socis separatistes, i també és el cas de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), que

novament apuja el tribut metropolità a milers de llars arreu de Barcelona i dels municipis que conformen la metròpoli.

No és de justícia aquest tribut que no es paga en cap altra zona metropolitana de Catalunya o de la resta d'Espanya. No pot ser que només per ser propietari d'un pis, un pàrquing o un local hagi de pagar aquest impost a més del corresponent IBI, ja que a l'hora d'agafar el transport públic també et cobren (i molt, ja que Barcelona té uns dels preus més elevats de les ciutats europees del nostre entorn).

Doncs ara, la senyora Colau, el PSC i la resta de socis han

apujat la taxa metropolitana de residus municipals un 5,1%, mentre que el tribut metropolità augmenta un 3%. Pujades del tot fora de lloc, ja que els sous de les famílies no han pujat en aquestes quantitats. De fet, directament no han pujat.

És temps de canvi. Aquells que només es recorden de les persones en el moment de demanar el vot han demostrat estar molt allunyats del que Barcelona i el seu entorn metropolità necessita. Per això, cada cop som més els que treballam per construir l'alternativa des del sentit comú i les inquietuds que tenen milers de veïns de la metròpoli.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#EsmenaALaTotalitat

@cupnacional: "Presentarem l'esmena a la totalitat [als pressupostos], però seguirem treballant pels objectius d'aquesta legislatura: gir d'esquerres i independentista".

#VacunaCatalana

@marinaromero_: Els responsables de la vacuna catalana, Hipra, es mostren satisfets amb els resultats dels assajos [...] Destaquen que està preparada per a totes les variants.

#TornaDaniAlves

@andreuginola: Estic convençut que, amb 38 anys, Dani Alves serà el millor lateral dret del Barça des que va marxar Dani Alves.

L'escola Mallorca disposarà per fi de l'edifici buit de Londres

EQUIPAMENTS ▶ L'edifici municipal del carrer Londres, 56-58, en desús des de fa quinze anys, servirà per convertir l'escola Mallorca en un institut escola a partir del curs 2024-2025.

L'Ajuntament ha cedit aquest espai per ampliar les instal·lacions del centre, que sumará 3.173 metres quadrats als 3.340 que té l'equipament ja existent al número 64 del carrer Londres. Gràcies a això, podrà començar a oferir l'ensenyament secundari amb dues línies per curs, tal com detalla el consistori.

La cessió de l'edifici és el resultat de l'acord entre les dues institucions que formen el Consorci d'Educació de Barcelona, l'Ajuntament i la Generalitat, que també han acordat pagar a parts iguals les obres d'adequació de l'immoble. El projecte es desenvoluparà en fases i, de moment, el Consorci ja treballa en la redacció del projecte executiu

L'edifici permetrà fer l'institut escola. Foto: Ajuntament

amb l'objectiu de començar la licitació de les obres l'any vinent.

Amb tot, aquesta novetat permetrà millorar l'oferta de places públiques de primària i secundària a un districte que pateix un dèficit en aquest sentit.

QUINZE ANYS BUIT

L'edifici del carrer Londres que servirà per ampliar l'escola ha estat buit des que es va construir,

fa uns quinze anys. Havia de ser un bloc de pisos, però un grup de veïns contraris al projecte van presentar una denúncia per enderrocar-lo, ja que volien que aquell terreny fos una zona verda i d'equipaments. El cas va arribar al Tribunal Suprem, que va desestimar l'enderroc però va dictaminar que l'edifici havia de tenir un ús públic, tal com recorda l'Ajuntament.

El consistori compra un bloc a Diputació per a lloguer social

HABITATGE ▶ L'Ajuntament ha adquirit l'edifici del número 48 del carrer Diputació per fer-hi lloguer social i assequible. Li ha comprat a la família propietària per 9,9 milions d'euros, fent ús del dret de tanteig i retracte.

Des de la Xarxa d'Habitatge de l'Esquerra de l'Eixample valoren positivament aquest moviment, ja que el consideren un "pas endavant" per reforçar el parc de llo-

guer públic. No obstant això, lamenten que es tracta d'un bloc comprat "a preu de mercat i, per tant, a un preu inflat", cosa que, diuen, és fruit del model que ha regit el mercat de l'habitatge durant anys. "Ara s'han de corregir els errors del passat", afegixen. A més, creuen que la compra d'edificis per fer-hi lloguer social ha d'anar acompanyada "d'altres polítiques que vagin a l'arrel del problema".

Compte enrere perquè desallotgin el Lina Òdena

SOCIETAT ▶ El desallotjament del Casal Popular Lina Òdena és, aquest cop sí, imminent. Està convocat amb data oberta entre els dies 15 i 30 de novembre. Això vol dir que, dins d'aquest termini, pot ser qualsevol dia i a qualsevol hora. "La intenció és desmoralitzar i desmobilitzar el moviment veïnal del casal, així és molt difícil de-

fensar-se", lamenta la Laura, una de les integrants del projecte. Tot i això, han convocat una concentració (sense data ni hora, és clar) per al moment en què s'intenti dur a terme el desallotjament. Els membres del casal, situat al 132 de Mallorca, han demanat als comercios veïns que els avisin si veuen alguna cosa estranya.

Cultura | Diversos equipaments creen l'agenda cultural del barri

La Biblioteca Joan Oliver, la Federació d'Entitats Calàbria 66, els centres cívics Cotxeres Borrell i Casa Golferichs i el Centre LGTBI han creat l'agenda cultural virtual de Sant Antoni. Per ara, és un web on cada equipament recomana activitats, però "això només és el principi", diuen.

Sant Antoni

Crisi al Sant Pau: tensió entre la direcció i un grup d'empleats

POLÈMICA ▶ El Gimnàs Social Sant Pau va començar l'estiu passat un nou capítol després d'anys de lluita per evitar el desnonament i garantir la continuïtat del projecte. Tot feia pensar que el que vindria després de la compra del solar seria una etapa dolça i tranquil·la, però no ha estat així. La mala maror entre un grup de treballadors i la nova direcció ha anat creixent els últims mesos i ha desencadenat una crisi interna, marcada per l'acomiadament d'una treballadora i, alhora, delegada sindical de la CGT.

Segons la directora del gimnàs, Lara Cáceres, que va substituir Ernest Morera el mes de juny, han fet fora aquesta dona perquè una altra treballadora la va denunciar als Mossos per una "agressió". La treballadora acomiadada, que prefereix mantenir l'anonimat, nega l'acusació i assegura que ni ella ni la seva advocada han rebut ni vist cap denúncia. Davant el que considera un acomiadament injustificat, ha decidit denunciar

El Gimnàs Social Sant Pau es va "salvar" l'estiu passat. Foto: Eli Don/ACN

per assetjament laboral la cooperativa que gestiona el gimnàs des de fa pocs mesos.

Els empleats afiliats a la CGT –en són tres d'una plantilla d'onze– titllen l'acomiadament de "repressió sindical" i denuncien les condicions laborals. La treballadora a qui han fet fora recorda que, després de la compra de l'espai, la nova directiva es va comprometre a retornar als treballadors els diners que van haver de pagar per treballar com a autònoms (una condició que van acceptar durant la pandèmia). També es va com-

prometre a apujar-los el sou base i a deixar-los entrar a la cooperativa. Segons la representant de CGT, no han complert aquests compromisos (no escrits, matisa).

Si bé Cáceres accepta les reivindicacions, diu que no es poden "comprometre a res" fins que no signin el nou contracte amb l'Ajuntament, ja que l'actual venç el 31 de desembre. Per últim, l'exdirector de l'espai, Ernest Morera, afirma que "el Sant Pau es va salvar amb la lluita de moltes entitats i ara les dues parts han de fer un esforç per arribar a una solució".

La tapa guanyadora, de la vermuteria Las Vermudas. Foto: Tapantoni

Sant Antoni Comerç posa fi a un Tapantoni "espectacular"

RESTAURACIÓ ▶ La setena edició del Tapantoni, la ruta de tapes del barri organitzada per Sant Antoni Comerç, va acabar dimecres passat. El president de l'entitat, Jordi Arias, considera que ha estat una edició "espectacular" de la proposta, ja que ha comptat amb més participació dels clients que mai. També hi ha hagut rècord de participació en la votació de la millor tapa, un reconeixement que s'ha endut la vermuteria Las Vermudas. Pel que fa als restaurants, s'hi han

implicat una quarantena d'establiments, com habitualment.

Aquesta nova entrega del Tapantoni va començar el 15 d'octubre amb bon peu. "El primer cap de setmana va coincidir amb l'aixecament total de les restriccions a la restauració, i fins i tot hi va haver cues als establiments participants", recorda Arias. En aquest sentit, creu que la gent en tenia "moltes ganes", ja que l'any passat la pandèmia va obligar a fer només una versió virtual del Tapantoni.

PLAY PERQUÈ TROBIS LA FEINA QUE VOLS

1.300
PROFESSIONALS
PER ORIENTAR-TE

Fa massa temps que estem en pausa. Ara és el moment de posar-ho tot en marxa. Per això, destinarem més recursos que mai a impulsar la contractació i fer front a l'atur.

PLAY
PERQUÈ TOT
ES TORNI A MOURE

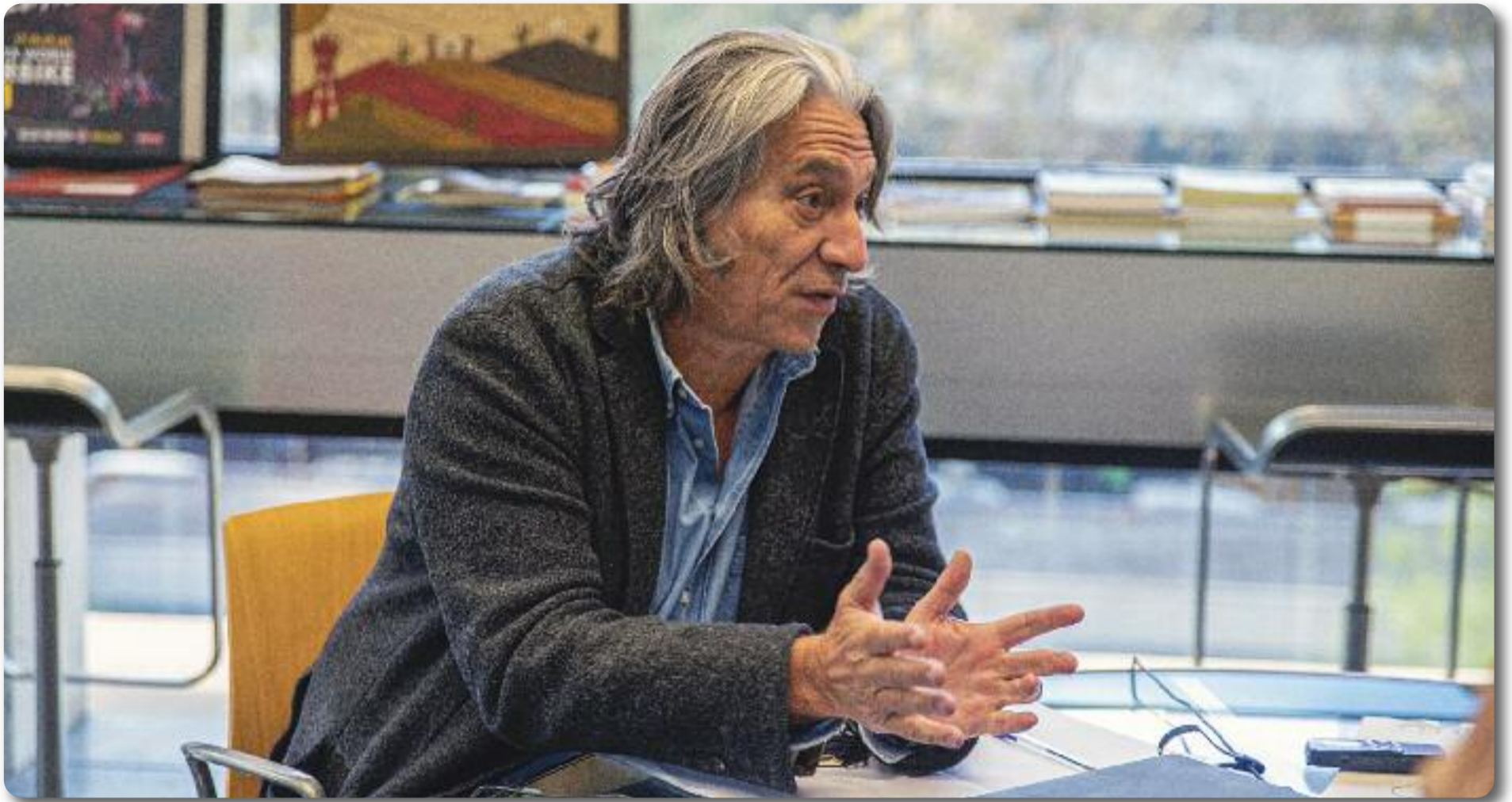
Informa-te'n a play.gencat.cat

Unió
Europea

Generalitat
de Catalunya

“Jo no puc renunciar a omplir tots els llits turístics que ja tenim”

Xavier Marcé

Regidor de Turisme

Arnau Nadeu / Albert Ribas
Fotografia: J. Chichelnitzky

Xavier Marcé ens rep a la seu de Barcelona Activa, al 22@. Però avui no parlarem de desenvolupament econòmic, o almenys no en sentit ampli. Avui ho farem només de turisme. Amb la Torre Agbar –que precisament havia de ser un hotel, però les traves de l'anterior govern municipal van fer-lo tirar enrere– vigilant-nos per la finestra, el regidor de Turisme desgrana la seva recepta per aconseguir relançar un sector molt tocat per la pandèmia sense tornar a la conflictivitat del 2019. Allargar la durada de l'estada i no el volum de turistes és un dels ingredients principals.

“Tots necessitem que el turisme torni, però de manera responsable i còmplice amb la ciutadania”. Això ho deia vostè al juny. Creu que està passant?

Bé, estem retornant a una certa normalitat i aquest és el compromís que tenim molt assumit, també amb el sector. Per tant, sí, aquest és el camí ineludible. Però encara hem d'analitzar el que està passant tenint en compte la situació conjuntural. El tu-

risme que ens està arribant en aquests moments és el de proximitat, que sovint té una capacitat de despesa més baixa i uns interessos culturals més indefinits. Encara hi ha molts grans països que no han obert les fronteres. Jo crec que en els pròxims 6 mesos anirem veient com evoluciona la situació. En un panorama normalitzat, tot això hauria d'anar pel camí que havíem dit, sí.

“El turisme de borratxera aquí no existeix, o és molt minoritari”

A barris com la Barceloneta o el Gòtic diuen que tenen la sensació que el turisme que ens està arribant és de perfil *low cost*.

Low cost és una paraula que s'ha convertit en un mantra... El que sí que és cert és que el turisme de proximitat en general és de menys despesa que el de llarga distància, com els deia anteriorment. Si d'això

li volen dir *low cost*... Jo en tot cas li diria de baixa despesa, o de més baixa despesa que el que teníem.

El veïnat i les associacions d'aquests barris es refereixen a un turisme de baixa qualitat. A un turisme jove que ve a fer botellots. Al turisme de borratxera.

Els botellots essencialment els fan joves locals. Que s'hi pugui apuntar o no un turista pot passar, però aquest concepte del turisme de borratxera, jo crec...

... Que no el patim, aquí?

Que no existeix, o que és molt minoritari. Fa 6 mesos hi havia botellots a Barcelona i hi havia gent que deia: “Veieu els turistes què fan!”. Però en realitat no hi havia ni un sol turista. De vegades fem unes associacions que tenen a veure amb com extremem la percepció de les externalitats negatives del turisme, que les té. Però jo crec que el fenomen dels botellots o el de certs comportaments incívics no és en absolut una característica del turisme barceloní.

No hi ha perill d'anar pel camí de Salou o Lloret, doncs? Li diem perquè en aquests barris se'n parla.

El turisme que tenim a Barcelona no té res a veure amb el que hi ha a Llo-

ret, que és vacacional. El d'aquí és un turisme urbà. La mitjana d'estada d'un turista a Barcelona són 2,3 dies. A Lloret és sempre una setmana

“Barcelona no està pensada per al turista; està pensada per al barceloní”

com a mínim. El turisme vacacional genera una estructura hotelera, de restauració, d'oci... pensada estrictament per al turista. Barcelona no està pensada per al turista. Barcelona està pensada per al barceloní. Una altra cosa és que això convisqui amb algú que ens visita. Els nostres indicadors ens diuen clarament que la cultura i la gastronomia són els principals interessos dels turistes de Barcelona.

Sembla que entre els joves, però, Barcelona té a fora, en bona part, una imatge de ciutat d'esbarjo.

Barcelona té unes característiques de ciutat molt *friendly*, això és així.

Una ciutat amable, que econòmicament és molt accessible en els estàndards internacionals. Té platja, el patrimoni d'interès està molt concentrat en un espai central i té algunes zones molt cosmopolites. Això agrada a tothom, no només als joves. I la combinació d'aquests tres elements produeix una hiperconcentració turística al centre, que és el que bàsicament ens genera aquesta sensació que la ciutat està molt massificada. Per tant, els objectius han de passar per descentralitzar aquest turisme, per desconcentrar-lo. Hem de buscar activitats que siguin sostenibles i que permetin descongestionar el centre.

El 2019 la ciutat va rebre 12 milions de turistes. L'objectiu és tornar a aquella xifra?

No. El meu objectiu és de sentit comú. Si a Barcelona tenim un nombre determinat de llits, que són legals i que ja existeixen, la meua obligació és procurar que estiguin al 100% plens. Exactament com si Barcelona té 40.000 cadires de teatre la meua obligació és procurar que estiguin plenes. Perquè, si no, el que hauria de fer és reduir l'oferta. La política és que no creixi, però hem d'omplir la que tenim. I això es pot fer de dues maneres: incrementant ▶

◀ el nombre de persones que ens visiten, que jo crec que no és la millor estratègia, o procurant que la gent que ens visita s'estigui un dia més a la ciutat. És a dir, el que jo voldria aconseguir és que allarguessin l'estada a Barcelona una mica. Només que l'allarguessin 0,5 dies, tindríem diversos avantatges: ens trauríem la pressió de la quantitat, podríem administrar millor els interessos de la gent que ve i els diversificaríem amb més capacitat de redistribució de la riquesa que generen. Personalment, crec que l'estratègia correcta és aquesta. Jo no puc renunciar a omplir tots els llits que ja tenim, perquè estaria condemnant el sector.

Un sector que, per cert, ha defensat l'ampliació de l'aeroport com a eina per a l'arribada de turistes. És obvi que jo estic a favor d'afrontar l'ampliació de l'aeroport. I utilitzo aquesta paraula intencionadament. Perquè una cosa és dir que s'està a favor de l'ampliació i una altra dir que s'està a favor d'afrontar aquest tema i debatre tot el que comporta. Avui dia tots estem a favor de solucions ecològiques, només faltaria. El que passa és que hi ha persones que considerem que això es pot debatre, que s'ha d'afrontar i discutir, i altres que obvien aquest debat perquè consideren que la posició ecologista està per sobre de la capacitat de discutir-ho. Dit això, però, també els diré que, des del meu punt de vista, l'ampliació de l'aeroport no té cap relació especialment directa amb el turisme. És a dir, a mi no m'interessa

ampliar l'aeroport per portar més turistes. M'interessa debatre el tema de l'aeroport perquè és un element determinant per veure quin paper vol jugar Barcelona en l'economia del futur. Per saber com volem estar connectats amb el món des del punt de vista de la transformació econòmica. Que això pot comportar més

“Hem de buscar activitats sostenibles i que descongestionin el centre”

visitants, segurament que sí. Però jo crec que la limitació important per als visitants no ve de si poden venir o no, sinó de si tenim o no allotjament disponible, de les propostes que els podem oferir...

En el debat de l'aeroport ha quedat clar que socialistes i comuns no estan d'acord. En tot aquest model turístic que ha anat desgranant vostè fins ara tampoc tenen una posició consensuada.

No, no la tenim. Tenim dues posicions que no són coincidents al 100%. Ara bé, hi ha una part coincident molt important: tots volem un turisme de més qualitat, més responsable, més sostenible... I una re-

distribució més gran de la riquesa que genera el turisme. En això tots estem d'acord. Ara bé, en les estratègies per aconseguir-ho, no. La manera d'afrontar aquesta transformació no és la mateixa. Això és evident. Però bé, tenim un punt de vista comú: quan jo he dit que no ens sembla que la situació del 2019 sigui l'òptima estem dient coses molt similars. Barcelona no és una ciutat turística, és una ciutat amb turisme. Perquè si no ho diem així, voldria dir que jo penso la ciutat per als turistes, i no és així. Jo penso la ciutat per als barcelonins. Una altra cosa és que Barcelona tingui una enorme capacitat per atraure gent, però la convivència amb la vida quotidiana del barceloní és molt important mantenir-la.

Molta gent diu que ja s'ha perdut, aquest equilibri.

No. El que passa és que, com els deia fa una estona, aquesta concentració de certs espais d'interès turístic al centre de la ciutat fa que hi hagi hagut també una sobreexplotació. Però una sobreexplotació en la qual ha caigut tothom. Els posaré un exemple molt clar: se suposa que els museus de la ciutat estan pensats per als barcelonins. Bé, doncs quan va caure el turisme, hi ha museus que van desertitzar-se. Això ens ha de fer pensar sobre les polítiques de direcció d'aquests museus i si anaven ben encaminades o no. Nosaltres també hem caigut en un cert curtermisme turístic. El que s'ha de fer és evitar-ho. El visitant no és un problema si jo li explico clarament el que pot fer

i el que no pot fer. Si li dic clarament que no ha d'anar a un determinat espai perquè estarà ple. El que no podem fer és permetre que a determinades zones es desenvolupi un comerç clonat, estandarditzat, de molt poc valor afegir... Però la meua pregunta és: això és culpa del turista o de les polítiques que s'han fet al voltant del turisme? Tothom està d'acord que és culpa de les polítiques. Doncs canviem les polítiques. El que és cert és que no podem mantenir un model en el qual una part de la indústria turística ha fet de la ciutat una miqueta el que ha considerat per una manca de regulació i de criteri polític públic. Això és el que cal evitar.

“L'ampliació de l'aeroport no té cap relació directa amb el turisme”

El que ha fet també la indústria turística i fa, tal com denuncien les entitats crítiques amb el sector, és fomentar la precarietat laboral. Vostè creu que hauria de pagar sous més alts?

És clar que nosaltres volem que el sector turístic millori la seva estructura salarial, només faltaria! I discutim sovint aquest tema amb els hotelers i els sindicats. Però no podem obligar ningú a estar per sobre del salari mínim interprofesional. I també cal dir que, en general, tots els sectors estacionals tenen problemes de precarietat. Però bé, aquestes entitats tenen raó amb aquesta crítica, per descomptat. I jo soc molt partidari que existeixin aquestes entitats, perquè la seva opinió és molt interessant. La seva visió crítica del turisme aporta elements que enriqueixen el debat. Jo sempre he dit que els primers quatre anys de mandat dels comuns, bastant refractaris del turisme, aquella etapa que es va anomenar d'una certa turismofòbia, ens han deixat unes percepcions més que interessants sobre moltes coses. Ara bé, el que no tenim nosaltres és una posició negativa, sinó transformadora d'un sector que és molt important per a la ciutat en tots els sentits.

El periodista Ramon Aymerich, al llibre *La fàbrica de turistes, defensa que el turisme, a mitjà termini, acaba empobrint els llocs que en depenen molt. Creu que això pot passar a Barcelona?*

Comparteixo la reflexió en general, però penso que és una anàlisi que funciona molt bé per a Mallorca, però no per a Barcelona. No matisa bé les particularitats de cada lloc. El turisme no és un fenomen que s'expressi igual a tots els llocs. Per això insisteixo molt que hem de plantejar un debat sobre el turisme urbà i diferenciar-lo del turisme vacacional. Barcelona té turisme de fires i congressos, turisme de creuer, turisme d'estada curta i turisme que només hi passa unes hores o un dia, que és el més problemàtic per les externalitats que genera. Bé, doncs l'arquetip de l'anàlisi que fa Ramon Aymerich, que té a veure amb una ciutat o un lloc que es transforma per al turista, no es correspon amb aquest de Barcelona. Es correspon amb el de Mallorca o amb el de ciutats de costa que em citaven al principi. Aquest és un debat que amb Miquel Puig [ERC] he tingut moltes vegades: “Em fas una anàlisi que està molt bé per a Mallorca, però m'el trasllades automàticament a Barcelona i en això crec que t'equivoques”.

El 2019 eren moltes les veus que alertaven d'una deriva de la ciutat cap a referents com aquest.

Torno a insistir-hi, perquè ho vull deixar molt clar: el model turístic de Barcelona d'avui no és tornar al 2019 linealment. La relació entre el ciutadà i el turista ha de canviar. Tenim clarament marcats els objectius en termes de mobilitat, de

“Una part del sector ha fet de la ciutat una miqueta el que ha considerat”

transformació, de descentralització, de sostenibilitat i d'ecologisme. L'any vinent confio que tindrem un molt bon acord amb fons europeus per a la transformació turística. I caminarem cap a la recuperació del sector en aquesta direcció. ■

Dreta de l'Eixample

líniaeixample.cat

17 de novembre del 2021

Equipaments | 50è aniversari de la biblioteca Sofia Barat

La biblioteca Sofia Barat celebra enguany el seu cinquantè aniversari. Es va inaugurar el 1971 a l'escola Sagrat Cor, i no va ser fins al 2000 que es va traslladar al 64 del carrer Girona. L'equipament celebra l'efemèride amb diverses activitats.

CorEixample, l'únic eix sense llums de Nadal als seus carrers

COMERÇ ▶ CorEixample serà l'únic eix comercial del districte que no veurà els seus carrers il·luminats aquest Nadal. És el quart any consecutiu que l'entitat decideix no demanar a l'Ajuntament la subvenció per instal·lar l'enllumenat nadalenc –un ajut que l'any passat va passar del 50% al 75%– perquè no està d'acord amb el seu funcionament.

“No ens sembla bé haver d'il·luminar els carrers: som 180 socis, però estem molt disseminats i, per tant, n'hauríem d'il·luminar molts”, explica el president de CorEixample, Xavier Llobet. A més, critica que “els instal·ladors de les llums han de ser els que diu l'Ajuntament, que són més cars”. Assegura que, fins i tot amb la subvenció, el cost de l'enllumenat seria massa elevat i se'ls “menjaria” el pressupost de la resta d'activitats. “Els últims anys que vam posar llums ens vam

Imatge d'arxiu de l'enllumenat nadalenc de Barcelona. Foto: Cillian Shields/ACN

haver de gastar entre 9.000 i 10.000 euros”, detalla.

Per això, diu Llobet, els comerciants de l'associació il·luminaran les seves botigues “d'una manera més humil”, amb unes “garlandes a cada establiment” que pagaran ells mateixos. “No ens gastarem els diners de dinamitzar el nostre eix comercial en il·luminar Barcelona i fer que estigui maca”, conclou.

PASSEIG DE GRÀCIA: 112.500€
L'eix comercial que rep la subvenció més alta, amb diferència, és l'Associació d'Amics del Passeig de Gràcia: 112.500 euros. “L'Ajuntament cobreix el 75% del cost de l'enllumenat, sense límits, i el nostre és de 150.000 euros”, explica el president de l'entitat, Luis Sans. “El carrer més bo de Barcelona s'ha d'il·luminar bé, i això és car”, afegeix.

Una imatge de la fira al carrer. Foto: Twitter (@isabelpalleja)

Una seixantena de comerços surten al passeig de Sant Joan

FIRA ▶ Una seixantena de botigues van omplir el cap de setmana passat el passeig de Sant Joan en el marc d'una fira de comerç al carrer organitzada per l'eix comercial Sagrada Família. Segons explica la presidenta de l'entitat, Amor Garcia, hi va haver “molta afluència”, sobretot el dissabte, quan el temps va respectar més els paradistes.

Garcia recorda que els comerços del passeig de Sant Joan

estaran associats a aquest eix des de fa uns anys, i que és el segon cop que es fa aquesta fira. La primera edició va ser el novembre de 2019 i la segona havia de ser durant la primavera de 2020, però la pandèmia ho va impedir.

Garcia celebra que aquesta segona edició s'hagi pogut fer amb èxit, i més tenint en compte que “el novembre acostuma a ser un mes desastrós per al comerç”. Ara, diu, hi ha ganes de repetir-la.

Espais | Obre les portes el local ocupat 'La Mecànica'

La Mecànica, el local ocupat del número 487 del carrer Aragó, va obrir les portes dissabte passat. Les entitats que gestionen l'espai són la comuna d'aliments, la Xarxa de Suport de Sagrada Família i el Sindicat d'Habitatge de l'Eixample Dret.

Sagrada Família

Tres escoles de Glòries s'alien per alliberar-se de l'amiant

SALUT ▶ Les famílies de les escoles Encants i Gaia i de l'escola bressol Leonor Serrano, totes tres situades al voltant de Glòries, es van manifestar divendres passat per exigir la retirada de l'amiant que hi ha a la zona. La concentració es va fer a la cantonada dels carrers Consell de Cent i Cartagena, al mateix punt on ja havien protestat la setmana anterior.

Les Associacions de Famílies d'Alumnes (AFA) dels tres centres han creat la plataforma Glòries Lliure d'Amiant després de constatar, gràcies a un estudi encarregat pel Consorci d'Educació de Barcelona, que amb l'encapsulament de l'amiant no n'hi ha prou perquè aquest material cancerígen deixi de desprendre fibres. Així ho explica un comunicat de la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB), que dona suport a la reivindicació de les escoles.

Des de l'AFA de l'escola Encants, Bea Beza explica que fa deu anys que demanen la retirada, i no

La concentració organitzada per les AFAs divendres passat. Foto cedida

l'encapsulament, de les teulades de fibrociment properes a Glòries, que formen part d'edificis de propietat privada. En aquest temps, recorda, l'únic que s'ha fet ha estat encapsular la teulada que queda entre els tres centres, mentre que la resta es troben “en estat de ruïna” i al descobert.

“Fa tres anys que ens diuen que amb el pla de transformació de les Glòries els edificis amb amiant aniran a terra”, detalla Beza, descontenta amb aquesta justificació tenint en compte que

les obres van per llarg. “Volem que es marquin els terminis per a la retirada. Som conscients que hi ha molt amiant a Barcelona, però el que està a prop dels nens s'hauria de prioritzar”, defensa.

Precisament, ahir ERC va presentar una proposta que demana accelerar la retirada d'amiant de les escoles de la ciutat i que va tirar endavant tot i l'abstenció dels comuns i el PSC. Al mateix temps, el consistori va defensar la feina que ja s'ha fet per retirar l'amiant d'aquestes tres escoles.

Demanen aturar les obres fins que no s'activi el grup de treball. Foto: I.Olite/ACN

Els veïns demanen aturar les obres de la Sagrada Família

SOCIETAT ▶ L'Associació de Veïns de la Sagrada Família ha demanat a l'Ajuntament que s'aturin les obres del temple fins que no es convoqui el grup de treball per “analitzar i proposar les millors solucions a l'encaix del temple en l'urbanisme de la ciutat”. L'entitat recorda que el consistori i la junta del temple es van comprometre a crear aquest grup l'octubre de 2018 i que el van constituir el 5 de març de 2020. Des d'aleshores, no s'ha tornat a reunir.

Des de l'AV consideren “immoral” que les obres continuïn sense escoltar les reivindicacions del barri, i demanen que el grup de treball es reactivi de forma “immediata”. També assenyalen que encara està pendent d'aclarir “el futur dels habitatges de prop de mil famílies”, que serien enderrocats per construir l'escalinata de la façana de la Glòria, al carrer Mallorca. Alhora, critiquen que es vulgui “recuperar a correu el volum de visitants de l'any 2019”.

El Casal Transformadors va acollir divendres passat l'acte central del Consell de les Dones de l'Eixample per al dia internacional contra la violència masclista, que es commemora el 25 de novembre. Hi van actuar el grup de teatre Descabelladas i la coral #MeToo de Dona Cançó.

Satisfacció al barri amb la nova distribució dels contenidors

RESIDUS ▶ La nova distribució dels contenidors que l'Ajuntament aplicarà a tota la ciutat a partir de l'any que ve s'està posant a prova, des de fa un mes, al Fort Pienc i a la Dreta de l'Eixample, concretament entre la Gran Via, el passeig de Sant Joan i la Diagonal. El primer mes d'assaig del model –que consisteix a crear “illes” de contenidors, col·locant-los tots junts– ha deixat bones sensacions entre els veïns. “La idea és bona i està funcionant bé”, celebra el president de l'Associació de Veïns del Fort Pienc, Joaquim Mallén.

Com que el canvi de distribució implica la reducció del nombre total de contenidors (sobretot dels de rebuig), Mallén reconeix que al principi els preocupava que això es traduís en una “allau d'escombraries als carrers”, cosa que no ha passat. En aquest sentit, creu que el fet que s'hagin creat aquestes “illes” aplegant tots els contenidors de recollida selectiva ha facilitat i fo-

El nou model vol reduir el nombre total de contenidors. Foto: Ajuntament

mentat el reciclatge. Cal recordar que l'Ajuntament s'ha marcat l'objectiu de reciclar el 55% de tots els residus que es generen la ciutat de cara al 2025.

MENYS MOTOS A LES VORERES

Més enllà de la gestió dels residus, el nou model de distribució dels contenidors podria portar un altre benefici. Durant aquest mes, a la zona on s'ha fet l'assaig,

hi ha hagut menys motos aparcades a les voreres. Així ho ha constatat Mallén, que assegura que la retirada de diversos contenidors ha alliberat espai i ha permès que els motoristes disposin de més aparcament per als seus vehicles. “No ho havíem pensat, però resulta que tot plegat ha tingut un benefici doble”, afegeix el president de l'associació veïnal.

Manifestació per reclamar l'obra definitiva de la Gran Via

URBANISME ▶ Els veïns de l'entorn de Glòries es manifestaran el pròxim 27 de novembre el migdia per deixar clar el seu rebuig a la urbanització provisional prevista per l'Ajuntament al tram de la Gran Via entre el carrer de Badajoz i la rambla del Poblenou.

Les associacions veïnals del Fort Pienc, la Sagrada Família, el Clot-Camp de l'Arpa i el Poblenou han convocat aquesta mobilització per exigir que es faci directament la reforma definitiva, i perquè aquesta comenci

abans que acabi el mandat, és a dir, abans del maig de 2023.

De fet, les associacions de veïns ja van advertir a finals de setembre que farien una mobilització si l'Ajuntament no cedia i es comprometia a accelerar les obres. L'únic compromís que ha assumit el consistori fins ara, però, ha estat el de tenir el projecte executiu i l'obra licitada aquest mandat. Això no convenç els veïns, que asseguren que en principi les obres haviem de començar el segon trimestre de 2021 i que ara no acceptaran més retards.

Imatge aèria de les obres de Glòries. Foto: Ajuntament

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans

Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes

Octubre'21 OJD

línia

el diari metropolità

liniatarxa.cat

grup comunicació21

Futbol sala | El CFS Eixample visita l'AD Sala Zaragoza

En un grup 2 de Segona Divisió tan igualat i amb tantes sorpreses, el partit del conjunt de Tati Torres del pròxim 27 de novembre contra l'AD Sala Zaragoza, penúltim amb només 3 punts, és molt perillós. El CFS Eixample ha guanyat quatre dels últims cinc partits.

La pilota, l'amor de Joan Gavaldà

» MVP de la Lliga Catalana d'EBA del passat curs, el base del CB Roser es recupera d'una lesió al bessó
 » «Quan trobo a faltar el bàsquet, necessito tenir la pilota a prop, i, de tant en tant, botar-la», confessa

Toni Delgado
FORT PIENC

"No, no... No li he dit mai res...", confessa, divertit, Joan Gavaldà (Barcelona, 1994). Però per com la mira i la cuida, no és cap secret que l'estima de debò. "Quan trobo a faltar el bàsquet, necessito tenir la pilota a prop i, de tant en tant, botar-la un parell de cops", explica el base del CB Roser.

Quan surt de la feina i es troba la pista buida a l'Estació del Nord, fa els llançaments que pot. "Em va bé per a guanyar tacte i desconnectar", enraona Gavaldà. El bàsquet com a teràpia i vocació. La pilota com a amiga. La necessita tant que comparteix "mania" amb Raúl Verano, company d'equip: durant l'escalfament la tenen el màxim temps possible entre les mans "acaronant-la, botant-la, el que sigui...". "Evidentment, quan hi ha tirs, la passo, eh", afegeix. I riu.

Durant els pitjors mesos de la pandèmia no va poder tocar gaire la pilota. Feia jornades maratonianes a l'Oficina de Comunicació i RSC del Servei Català de la Salut. "Va ser un aprenentatge increïble, intens i dur. Necessitàvem generar molts continguts, precisos i diversos, i que la difusió fos propra i amena", recorda el barceloní.

UNA GRAN FORTALESA

És moment de parlar del CB Roser. "La nostra gran fortalesa és que tots els jugadors podem ser titulars", adverteix Gavaldà. Malgrat que són un equip "sense massa centímetres", capturen gairebé 35 rebots per partit i, tot i que no anoten gaires triples (5,4 de mitjana), un cop en van anotar 88 punts i un altre 86 (amb 74,1 punts de mitjana per cita), "perquè som molt persistents i estem a tot arreu", afegeix el jugador del Roser.

L'entrevistat només ha pogut jugar tres partits. A la segona jor-

Joan Gavaldà. Fotos: Ferran Torné / FCBQ (article) i Alberto Puerto (portada)

nada de la Lliga EBA va sentir molèsties al bessó i la setmana de la cita amb el CB Valls, a la tercera, es va fer mal. "Mai havia tingut una lesió muscular. No vull trencar-me com li va passar a un jugador que s'havia cuidat al

màxim...", exposa el barceloní, que treballa per a tornar el millor possible sense deixar de tocar la pilota. En té per a una o dues setmanes més, en funció de l'evolució del bessó.

A Gavaldà li encantaria jugar

dissabte al Pavelló Municipal el Serrallo contra el CB Tarragona, "el líder i, almenys fins ara, l'equip més fort i en forma" diu. "Tenen jugadors que han competit en categories superiors i joves del planter amb gran talent, projecció i ambició", afegeix. Hi viatjaran amb algunes baixes.

Sembla una persona molt autocrítica, persistent i disposada a crear bon ambient. "Soc petit i no puc anar al xoc ni al contacte, perquè perdria, però sí que hauria de penetrar molt més i fer més llançaments de bomba", argumenta. "A vegades el meu joc és pla", amplia. Contra la UE Mataró, en la final de la Lliga Catalana de Lliga EBA, va ser lluminós. Amb 17 punts, va ser el factor diferencial, l'MVP. "Hi vam arribar després del sisè confinament de l'equip. Ens ho vam creure i vam guanyar un títol històric. Els companys em feien molta broma amb l'MVP. És un premi al grup, no només individual", conclou, humil.

Copa Catalunya de bàsquet

Equip	PG	PF	PC
1. CB Grup Barna	6	389	295
2. CB Igualada	5	394	340
3. TGN Bàsquet	5	365	325
4. CB Roser	4	393	338
5. Joventut Les Corts	3	339	323
6. Draft Gramenet	2	371	365
7. CB La Salle Reus	2	342	377
8. CB Valls	1	271	403
9. CB Cornellà	0	309	407

No et perdis res: tot l'esport a liniaeixample.cat

Lliga EBA

Equip	PG	PF	PC
1. CB Tarragona	6	528	461
2. CB Valls	5	525	436
3. CB Roser	5	519	453
4. EM El Olivar	5	550	514
5. CB Castelldefels	5	465	400
6. FC Martinenc B.	4	542	487
7. CB Salou	3	541	538
8. CB Es Castell	3	512	543
9. SESE	3	423	519
10. UE Sant Cugat	2	496	573
11. UE Horta	0	426	506
12. UE Barberà	0	386	483

Classificacions

Equip	PTS	GF	GC
1. CN Caldes	24	30	6
2. CFS Castellón	22	21	10
3. FSF César Augusta	18	33	20
4. CFS Eixample	15	29	16
5. Peña Esplugues B	13	27	19
6. AE Les Corts-UBAE	13	23	16
7. FS Castelldefels	12	29	20
8. Futbol E. Zaragoza	12	23	25
9. AECS l'Hospitalet	11	18	18
10. CD La Concòrdia	10	19	17
11. InterSala Promesas	9	21	20
12. FS Sabadell	8	21	24

2a de futsal

3a catalana de futbol

Equip	PTS	GF	GC
1. Peña Anguera	20	25	9
2. Sant Genís-Penitents	19	14	6
3. CD Arrabal Calaf	18	26	13
4. Young T. Badalona	18	21	11
5. FC l'Esquerra	18	12	7
6. CE Apa Poble Sec	16	30	10
7. AE La Salut Pere Gol	13	17	14
8. CD Pomar	11	17	16
9. Fundació P.CE Júpiter	11	10	9
10. UD Montsant	11	26	26
11. UD Montbau	10	14	16
12. CF EE Guineueta	8	16	25

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

línia vol ser un espai per a la conversa
metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

David
Fernández

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

No t'ho perdís

Foto: Pere Franceschi/ACN

Exposició de Banksy

El Museu del Disseny de Barcelona, a les Glòries, acull des del 12 de novembre l'exposició internacional 'Banksy. The Art of Protest'. La mostra, que aplega un centenar d'obres originals d'aquest misteriós artista, ha rebut més d'un milió de visites en la seva gira mundial. Les obres incloses en aquesta exposició han estat cedides en exclusiva per col·leccions privades d'arreu del món, i algunes d'elles són inèdites, segons expliquen des del Museu del Disseny. També asseguren que la proposta és una "immersió multisensorial". Es podrà visitar fins al 13 de març.

Famosos

Si algú es pregunta qui és el rei dels *late nights* a Espanya, la resposta és clara: Andreu Buenafuente (Reus, 1965). L'humorista, presentador i productor –és fundador d'El Terrat, una de les productores audiovisuals més importants del panorama actual– està en actiu des dels anys 80 i té una trajectòria envejable, que va ser reconeguda amb el Premi Nacional de Televisió 2020. També té un Ondas pel seu programa de ràdio amb el seu inseparable Berto Romero, *Nadie sabe nada*, i va guanyar el Premi Internacional d'Humor Gat Perich l'any 2009. Ara, Buenafuente està en boca de tothom perquè ha anunciat que el mes de desembre s'acabarà el programa que ha fet durant set temporades a Movistar+, *Late Motiv*. Això sí, continuarà vinculat a la plataforma.

La fitxa

QUI ÉS?

A N D R E U B U E N A F U E N T E

ÉS FAMÓS PER...

Ser un gran humorista i presentador
Va guanyar el Premi Nacional de Televisió 2020

QUÈ HA FET?

Anunciar la fi de 'Late Motiv'
Ha estat el seu programa a Movistar+ durant 7 temporades

A LES XARXES...

Sap greu
Però hi ha impaciència per conèixer el seu nou projecte

Llibres

Suite Toc
Bel Olid

A la Clara Peya li van diagnosticar TOC amb 21 anys. Ella i la seva germana Ariadna, que formen Les Impuxibles, van crear un espectacle que en parlava. A partir de l'obra, i basant-se en desenes de testimonis de persones amb TOC, Bel Olid fa un pas més en la lluita contra el tabú de les malalties mentals i reflecteix els efectes dels diagnòstics en la vida de la gent i la societat.

Teatre

L'oncle Vània
Anton Txékhov

A *L'oncle Vània*, estrenada el 1899 a Moscou, Anton Txékhov va reflectir en cada personatge un final apocalíptic. El tedi, la vida malgastada, l'amor no correspost o la feina inacabable marquen la seva existència. Ara, el director lituà Oskaras Koršunovas dirigeix aquesta obra en el marc del Temporada Alta.
Al Lliure de Montjuïc (Barcelona).

Música

No, no vuelve
Dani Martín

Va jugar amb nosaltres fent-nos creure que l'esperat retorn d'El Canto del Loco es faria realitat aviat, però finalment va anunciar la publicació del seu nou disc (en solitari, és clar): *No, no vuelve*. Aquest treball, que acaba de veure la llum, recupera una desena de cançons de la mítica banda que Martín va liderar amb èxit fins a la seva desaparició, l'any 2010.

Pelis i sèries

Spencer
Pablo Larraín

Kristen Stewart es posa a la pell de Lady Di en aquest biopic que explica un cap de setmana crucial a la vida de la princesa de Gal·les. En aquell moment, a principis dels 90, Diana Spencer va decidir que el seu matrimoni amb el príncep Carles no tenia futur. Van ser tres dies a la finca de Sandringham, en una de les seves últimes vacances de Nadal a la reialesa.

ESTILS DE VIDA

La dieta per salvar el planeta

Foto: Pexels

❗ MEDI AMBIENT

Ara que es parla de conceptes com l'*ecoansietat* –l'ansietat provocada per ser conscient dels efectes de la crisi climàtica– és important recordar que els ciutadans corrents no podem carregar amb la culpa de la situació actual del planeta. Ara bé, sí que podem fer alguns canvis per no empitjorar-la.

Un d'ells no només és fàcil, sinó que també és agradable. Parlem de seguir la dieta mediterrània, un costum que, segons la UOC, "en el context espanyol pot facilitar una reducció de fins a un 72% dels gasos amb efecte hivernacle, un 58% de l'ús del sòl, un 52% del consum d'energia i un 33% del consum d'aigua". Ho ha explicat recentment la farmacèutica Anna Bach, doctora en Salut Pública Nutricional i professora de la UOC.

Per seguir la dieta mediterrània –que aquí és la dieta de proximitat– hem de consumir productes locals i de temporada... Més tomàquet i menys alvocat! Evidentment, la base han de ser els productes d'origen vegetal, que contaminen molt menys que els d'origen animal. També cal lluitar contra el malbaratament (Bach alerta que un terç del menjar acaba a les escombraries) i reduir els residus, sobretot plàstics, de l'emalatge dels aliments.

Les claus.....

PROXIMITAT

Consumeix productes locals i de temporada: com menys viatgin els aliments, menys contaminació generaran

ORIGEN VEGETAL

Els aliments d'origen vegetal han de ser la base de la dieta: contaminen molt menys que els d'origen animal

PROU MALBARATAMENT

Compra el que hagin de consumir: un terç del menjar acaba a les escombraries

RESIDUS

Evita els aliments amb molts embalatges, sobretot si són de plàstic: la fruita i la verdura ja tenen un embalatge natural

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

dermitek
by Grupostop

DEPILACIÓ LÀSER I ESTÈTICA AVANÇADA

ESCOLTEM LA TEVA PELL, I TU?

Més de 20 anys cuidant de tu
i de la teva pell perquè s'expressi
de forma natural.

Vine a conèixer els nostres descomptes
i facilitats de finançament
a 24 mesos sense interessos.

Dermitek. Qüestió de pell.

DEPILACIÓ LÀSER D'ALTA EFICÀCIA

- Prova el mètode més definitiu per l'eliminació del pèl.
- Més de 15 packs per combinar diferents zones per fer-les en una sola sessió.

ESTÈTICA AVANÇADA FACIAL I CORPORAL

- Innovació en aparatologia d'última generació.
- Millora l'aspecte de la pell, redueix la flacciditat i elimina el greix localitzat.

Pg. de Gràcia, 125-127 (Junt a Jardinetes de Gràcia)
Tel. 933 681 756 · dermitekbarcelona.com

